

Retsudvalget 2010-11  
REU alm. del Svar på Spørgsmål 79  
Offentligt



**JUSTITS**MINISTERIET

Lovafdelingen

Folketinget  
Retsudvalget  
Christiansborg  
1240 København K

Dato: 18. november 2010  
Kontor: Procesretskontoret  
Sagsnr.: 2010-792-1484  
Dok.: JLY40605

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 79 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 20. oktober 2010. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Peter Skaarup (DF).

Lars Barfoed

/

Jens-Christian Bülow

Slotsholmsgade 10  
1216 København K.

Telefon 7226 8400  
Telefax 3393 3510

[www.justitsministeriet.dk](http://www.justitsministeriet.dk)  
[jm@jm.dk](mailto:jm@jm.dk)

### Spørgsmål nr. 79 fra Folketingets Retsudvalg (Alm. del):

”Finder ministeren, at rammerne i forbindelse med afhøring af vidner i retssager, herunder niveauet for vidnegodtgørelse og tabt arbejdsfortjeneste m.v., er tilstrækkelige?”

#### Svar:

Jeg forventer senere i denne folketingssamling at fremsætte lovforslag om ændring af retsplejelovens regler om anonyme vidner i straffesager, men herudover har jeg ikke aktuelle overvejelser om at foreslå ændringer af retsplejelovens regler om afhøring af vidner i retssager, herunder med hensyn til vidnegodtgørelse.

Når det gælder niveauet for vidnegodtgørelse, kan jeg oplyse, at efter retsplejelovens § 188, stk. 1, 1. pkt., fastsætter Domstolsstyrelsen regler om godtgørelse til vidner. Justitsministeriet har på denne baggrund indhentet en udtalelse fra Domstolsstyrelsen, der har oplyst følgende:

”Reguleringen af ydelser til vidner i forbindelse med afgivelse af forklaringer for retten er indeholdt i bekendtgørelse nr. 712 af 17. november 1987 om ydelser til lægdommere og vidner m.v., som senest ændret ved bekendtgørelse nr. 1503 af 14. december 2006.

Det følger af § 2, stk. 1, i bekendtgørelsen, at der tilkommer vidner 40 kr. for hver påbegyndt periode af 2 timer, som de i anledning af vidnepligten må være borte fra hjemmet, dog mindst 80 kr.

Endvidere følger det af § 2, stk. 3, at retten, såfremt omstændighederne taler for det, kan tillægge vidnet en særlig godtgørelse, hvis vidnet har haft udgifter eller tab, der overstiger godtgørelsen i henhold til § 2, stk. 1.

Endelig har vidner i henhold til § 3 krav på godtgørelse til hotelophold og befordring efter de for ansatte i staten gældende regler. Udbetaling af befordringsgodtgørelse forudsætter dog, at vidnet skal rejse mere end 3 kilometer for at nå retten.

Den nuværende ordning, hvorved ydelser til vidner fastsættes administrativt, blev indført ved en ændring af retsplejeloven i 1971 (lov nr. 153 af 16. april 1971 om ændring af lov om rettens pleje).

I bemærkningerne til § 1 i det til grund for lovændringen fremsatte lovforslag (lovforslag om ændring af lov om rettens pleje fremsat den 3. december 1970) anføres blandt andet følgende omkring vidnegodtgørelse:

”Vidnepligten har altid været betragtet som en almindelig borgerpligt, for hvis udførelse der ikke betales fuldt vederlag; dette må ses i sammenhæng med, at den byrde, som vidnepligten pålægger den enkelte, ikke er særlig tung, idet en person højst få gange i sit liv kommer ud for at skulle vidne”.

Det følger således af lovens forarbejder, at det ikke er hensigten, at vidnegodtgørelsen skal være af en sådan størrelse, at et vidne fuldt ud kompenseres for det indtægtstab, som eventuelt er forbundet med at skulle afgive vidneforklaring.

Som det fremgår ovenfor, giver reglerne om vidnegodtgørelse i øvrigt mulighed for, at retten kan tillægge et vidne en særlig godtgørelse, hvis vidnet har haft udgifter eller tab, der overstiger den almindelige vidnegodtgørelse. I det omfang vidnet fremlægger behørig dokumentation for det indtægtstab, som vidnepligten har påført vedkommende, ydes der efter fast praksis erstatning for tabt arbejdsfortjeneste.”

Med hensyn til ventefaciliteter for vidner har Domstolsstyrelsen oplyst følgende:

”Samtlige nye retsbygninger, som er etableret efter domstolsreformens ikrafttræden, indeholder særskilte ventefaciliteter til de vidner i straffesager, der gerne vil undgå at møde tiltalte i retsbygningen.

På nuværende tidspunkt er 12 af de 24 byretter flyttet i nye bygninger. Retterne i Esbjerg, Glostrup, Horsens, Viborg og Randers flyttede allerede i nye lokaler i 2007, mens retterne i Hillerød, Sønderborg, Lyngby, Hjørring, Næstved, Helsingør og Nykøbing Falster er flyttet i løbet af 2008 og 2009.

På Frederiksberg skal der bygges nyt i form af en tilbygning til den eksisterende retsbygning med en forventet afslutning primo 2012.

I Herning, Holstebro, Holbæk og Kolding bygges der helt nye retsbygninger i form af et Offentlig-Privat Partnerskab (OPP). Her forventer man indflytning medio 2012. I Roskilde vil der ligeledes blive bygget nyt i form af statsbyggeri som et samlet udbud.

Udover de ovennævnte projekter har Aalborg, Odense og København fået ombygget deres eksisterende retsbygninger og/eller bliver suppleret med private lejemål.

For Retten i henholdsvis Århus og Svendborg er det endnu uafklaret, hvilken permanent bygningsmæssig løsning, der skal vælges.

Retten på Bornholm skal fortsat anvende de eksisterende lokaler med mindre ombygninger.

Ved alle byretter vil der i forbindelse med ombygningerne blive etableret særskilte vidneventefaciliteter.

Domstolsstyrelsen forventer på nuværende tidspunkt, at samtlige byretter er på plads i nye/ombyggede bygninger i løbet af 2013.

Det bemærkes, at der ved de fleste af de byretter, der endnu ikke er flyttet i nye bygninger eller har fået ombygget eksisterende bygninger, på nuværende tidspunkt er truffet foranstaltninger, således at vidner i straffesager kan vente i særskilte lokaler.

For Vestre Landsret skal der opføres en helt ny bygning som et OPP-projekt, der forventes at stå klar til indflytning i 2013. Her vil der naturligvis også blive etableret særskilte vidneventefaciliteter.

For så vidt angår Østre Landsret bemærkes, at etablering af egentlige vidneventeværelser afventer en afklaring af de permanente bygningsmæssige forhold.

Det skal i denne sammenhæng bemærkes, at der ved nyopførelse af bitingsteder til brug for landsretterne tages højde for særskilte ventefaciliteter til vidner. Disse ventefaciliteter er således allerede til stede ved bitingstederne i hhv. Sønderborg og Esbjerg, og de indgår som del af OPP-projektet for Retten i Kolding.”

Jeg kan henholde mig til det, der er anført af Domstolsstyrelsen.